

Tata 2019. október 13. Tóváros

Lekció: 2Pt 1,3-11;

Textus: Róm 12,6b-8: „*Eszerint szolgálunk: Aki a prófétálás ajándékát kapta, az a hit szabálya szerint prófétáljon; aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze szolgálatát; a tanító a tanítást, a vigasztaló a vigasztalást, az adakozó szerénységgel, az előljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvvel.*”

Kedves Testvéreim!

A kegyelmi ajándékok sorozatának a következő állomásához érkeztünk. Egy héttel ezelőtt ott hagytuk abba, hogy Szentlélek ajándékainak áldásai a Krisztus testhez kötnek minket, az egyházhoz, ide a Tatai gyülekezetbe is. Ezek az ajándékok pedig Krisztustól és Krisztusért vannak ebben a világban, nem öncélúan és magamutogató módon. **A mai nap kijelölt szakasza pedig ezeknek az ajándékoknak a célja és különbözősége. A célja a szolgálat.** Kezdeként tehát ennél a gondolatnál időzzünk el. Egy kérdésre feleljen mindenki magában. **Krisztus egyházában kiszolgált személy vagy szolgáló vagyok?** A kettő között ugyanis lényeges különbség van. Ha **kiszolgált** vagyok, akkor semmilyen kötődésem nincs az ügyszóhoz, a misszióhoz, az evangélium hirdetéséhez, Isten országának az építéséhez. Ebben az esetben kívülállóként, néha betoppanó résztvevőként figyelem az eseményeket. Lehet így is a Krisztus test közelében lenni – vagy ahogyan Jézus a **gazdag ifjúnak** mondta: nem túl távol lenni az Isten országától – de ez **semmilyen boldogsággal és reménységgel** nem tölti meg az életemet. Sőt! Könnyű kiábrándulni belőle és kilépni a gyülekezetből. Ha azonban **szolgálóként** van jelen valaki a Krisztus testben, akkor egészen máshogy tapasztal, érez és lát dolgokat.

Az válhat szolgálóvá, akinek a Krisztus-ügy, az egyház ügye, személyes üggyé vált. Nem csupán egy hétvégi elfoglaltság, egy általános műveltségi szint, egy gimnáziumi követelmény. **Ha a Krisztus ügye az életem személyes ügyévé vált, akkor boldog vagyok, ezért szolgáló is.** Sokan úgy vélekednek az örök életről, hogy annak eléréséért nagyon sok jó dolgot kell tenni. Pedig pont fordítva van. Azért teszek bármilyen jót is a világban, mert örök életem van. **Jézus Krisztus biztosított arról, hogy kimentett az életemet megkötöző hatalom és erő rabságából.** Szabadítása pedig nem csak erre az életre, hanem az örök életre is elég. Ennek a szabadításnak és erőnek a megtapasztalása a Szentlélek munkája az életemben. Az Ő megjelenése és ajándékainak megtapasztalása a szolgálat kezdete a Krisztus testben. **Testvérem! Kiszolgált vagy Szolgáló vagy? Boldog vagy boldogtalan a gyülekezetben?**

Ahogy arról már volt szó, az újjászületett ember új tulajdonságokat is kap, kegyelmi ajándékokat, melyből közel 20 különbözőt ismer az újszövetség. **Olyan személyes ajándékok ezek, mint egy jól eltalált születési vagy karácsonyi ajándék. Személyre szóló!** Ezeknek felismerése és megtapasztalása, felhasználása pedig a **gyülekezetben történik.** Sőt! A szolgálat csakis akkor mehet jól, akkor van rajta áldás, ha ezekkel az ajándékokkal történik. A XXI. század egyházának, gyülekezeteinek ezt újra fel kell ismerniük! Mert mára odáig jutottunk, hogy a Krisztus testben, az egyházban az végzi a szolgálatot: akinek ideje van rá, vagy akit ezért fizetnek. **A szolgálatot a szükségletek felől közelítjük meg...** Milyen távol van ez attól a világtól, amiről itt Pál apostol tanít. Pedig a Lélek ugyanaz. A Krisztus test sem változott. Csupán mi felejtettük el azt, hogy **nem saját erőből és kedvből kell szolgálni, hanem Krisztusért és a Tőle kapott ajándékok által.**

Testvéreim! Hiszem, hogy gyülekezetünk fejlődése is ezen áll vagy bukik. Komolyan vesszük Isten nekünk adott ajándékait, hogy azokkal szolgáljunk, vagy nem lesz növekedés, áldás. Mindenkinék, aki Krisztus újjáteremtő erejét már megtapasztalta életében fel kell ismernie az új tulajdonságait, képességeit az életében és a gyülekezet szolgálatába kell helyezni. **Magam példáját had hozzam elétek.** Manapság heti szinten közel 4-5 órát lelkipozítással végzek fiatalok és felnőttek körében. De ez nem volt mindig így. Sőt! Idegesítettek az emberek, ha hozzám jöttek a panaszaikkal vagy épp életproblémáikkal. Ha nem tudtam belőle hasznót szerezni, akkor nem foglalkoztam az egészszel és faképnél hagytam bárkit vagy épp gyorsan tanácsoltam valamit, hogy mihamarabb véget érjen a beszélgetés. **Ma ez már máshogy van!** Nem azért mert ez a munkám, a hivatásom, hanem mert Isten megajándékozott ezzel az ajándékkal. Amikor pedig használom és megélem, akkor boldog vagyok. Hiszen Isten Szentlelke az örök élet felől biztosít engem a kegyelmi ajándékain keresztül is! **Mindenkinék a saját ajándékait kell felismernie, mely majd az egész gyülekezet működését eredményezi.**

Miért van ez a nagy különbség? Miért nem kiemelt személyek birtokolnak mindent? Lelkészek és a presbiterek? A sport világából hozok egy példát. Ha egy focicsapatba behelyezzük a világ legjobb játékosainak az egyiket, a többi 10 csapattársa azonban kevésbé tehetséges, esetleg lesérülhetnek, vagy nem futnának a mérkőzésen, akkor lehetne bármilyen tehetséges azaz egy, borítékolható a végeredmény, a kudarc. Így van ez az egyház életében is. Nem Krisztus egyházának van szüksége ránk, hanem nekünk rá, hogy a megkapott ajándékainkat felhasználjuk benne így segítve egymást is az örök élet útján.

Mert így a helyére kerülhet az életünk és részt veszünk annak a testnek a vérkeringésében, mely az örök életre éltet Bennünket is! Ahogyan azt teszik sokan ebben a gyülekezetben is hétről hétre a prófétálás, mint igemagyarázat és értelmezés, tanítás terén a bibliaórákon, házicsoporthoz. Megint mások a vigasztalást és az adakozást idősek és rászorulóknak, betegek között. Gyakorolják a gondnokokat és a presbitereket a rájuk mért felelősséget szorgalommal és áldozathozattal. **Miért ez a sokszínűség? Kálvin** azt mondja, hogy ez Isten bölcsessége, hogy ne felejtjük el soha, mi akik az egyházban élünk: számítanunk kell egymásra! Szükségünk van a másik szolgálatára. Nincsen tehát Robinson Crusoe keresztyénség, Krisztus-követés. Vagy együtt Krisztusban, vagy sehogy. Vagy kiszolgáltak vagyunk, vagy szolgálók. Nincs más alternatíva.

- A kegyelmi ajándékok Krisztustól az egyházban vannak.
- A célja, hogy ne csak a saját életünk kerüljön a helyére, legyen boldog Isten szeretetében, hanem mások is az egyház missziója és evangéliumhirdetése által Krisztushoz kerüljenek.
- Ezért szolgálunk együtt, különböző ajándékainkkal. Másért, máshogy nem érdemes. Isten áldja meg igyekezetünket!

Ámen!